

SPĘKANIA, PACZENIA, PRZEBARWIENIA - czynniki niepodlegające reklamacji

Spękania i przebarwienia w drewnie, są normalną właściwością drewna, która jest typowa dla wszystkich gatunków i dlatego nie może podlegać reklamacji. W szczególności dotyczy to powstających zarówno na powierzchni, jaki i od czoła desek spękań i pęknięć. Dla drewna wykorzystywanych w naszej szerokości geograficznej na zewnątrz budynków, spękania te są całkowicie normalne i wynikają one ze zmiany wilgotności powietrza oraz anizotropowej budowy drewna.

Pęknięcia te (tzw. pęknięcia desorpcyjne) powstają w drewnie w czasie jego wysychania na powietrzu. W okresie wiosennym, kiedy występują duże wahania zarówno wilgotności, jaki temperatury otoczenia, drewno wysycha w przyspieszonym tempie. „..... Pęknięcia z przesychnienia (tzw. pęknięcia desorpcyjne) występują w drewnie okrągłym i w tarcicy wszystkich gatunków drzew w wyniku nierównomiernego wysychania. Są one następstwem naprężeń rozciągających, działających stycznie do powierzchni słoju. Naprężenia te powstają wskutek kurczenia się zewnętrznej, szybciej wysychającej strefy drewna, która podlega rozciąganiu przez bardziej wilgotne i mniej kurczące się warstwy wewnętrzne. Do powstawania pęknięć przyczynia się również fakt, że kurczliwość drewna w kierunku stycznym jest większa niż w kierunkach promieniowym. Pęknięcie drewna zaczyna się zawsze w miejscach najszybciej wysychających, a więc w strefie przyobwodowej oraz w przyczołowych partiach drewna okrągłego lub tarcicy.” (str. 272 „Nauka o drewnie” F. Krzysik).

Naprężenia i związane z tym pęknięcia podczas wysychania drewna występują w drewnie zawsze i są jedną z głównych cech drewna. Nie można reklamować cechy drewna, która jest jednocześnie jego główną właściwością. Zmianom wilgotności drewna towarzyszą zmiany jego wymiarów, co może powodować kurczenie się i związane z nim pęknięcie i paczenie się drewna. Mianem paczenia określa się zniekształcenie postaci półwyrobów i wyrobów z drewna, będące następstwem anizotropii skurczu w kierunku promieniowym i stycznym. Wielkość i rodzaj zniekształceń zależą od gatunku drewna, od wymiarów tarcicy lub elementów oraz od tego, z jakiej części przekroju poprzecznego kłody zostały one wyrobione (str. 395 „Nauka o drewnie” F. Krzysik). Ze względu na zastosowanie desek profilowanych/ryflowanych na zewnątrz, deski są poddawane działaniom czynników atmosferycznych w wyniku czego może dochodzić do skręceń, odkształceń i wypaczeń desek. Są to naturalne procesy drewna i dlatego nie mogą podlegać reklamacji. Dodatkowym czynnikiem wpływającym na pracę drewna to nieodpowiednie odległości pomiędzy legarami czyli podkonstrukcją, do której przymocowane są deski profilowane/ryflowane, co również wpływa na proces powstania paczeń i krzywizn desek. Przebarwienia mogą wynikać z działania światła, środków chemicznych, tynku, farb, wapnia, a nawet grzybów, które mogły zaatakować drewno już po jego sprzedaży. Kontakt drewna z kurzem i opiłkami powstałymi na skutek obróbki metalu lub kamienia mogą spowodować powstanie ciemnych plam, przebarwień na drewnie (reakcja drewna na związki metali). Wszystkie prace przygotowawcze, remontowe, itp. należy więc wykonywać w bezpiecznej odległości od desek. Podczas takich prac zaleca się zakryć powierzchnię desek plandeką. Warto zachować ostrożność również podczas nawożenia trawników, gdyż niektóre nawozy zawierają tlenki żelaza. Również meble metalowe, z których często korzystamy, mogą powodować miejscowe przebarwienia powierzchni desek. Drewno, które jest stosowane na zewnątrz, narażone jest na skrajne warunki klimatyczne w skutek czego dochodzi do zszarzenia desek. Za przebarwienia mające wygląd zszarzenia odpowiada lignina w drewnie, która jest jej podstawowym składnikiem. Na to wszystko jako dostawca drewna nie mamy wpływu.

Pragniemy także poinformować, że oferowane przez nas deski tarasowe są klasyfikowane wg norm opracowanych przez amerykańską organizację NHLA (Northern Hardwood Lumber Association). W przypadku najwyższej klasy jakości FAS dla tarcicy obrzynanej dopuszcza się w drewnie występowanie różnych, wad takich jak oflisy, sęki, mechaniczne uszkodzenia desek itd. Norma ta określa jednak minimalną powierzchnię desek, która musi być czysta i wolna od jakichkolwiek wad. Dla klasy FAS nie może ona być mniejsza niż 83 1/3% (10/12) całej powierzchni deski.